

TIC BRNO

CO JE BRNO? Sochy ve městě

CO JE BRNO?

Sochy ve městě

V prostoru Brna se nachází řada sochařských realizací, které jsou dokladem událostí, jež se zapsaly do dějin města, nebo svou přítomností mimoděk ilustrují jeho vývoj, a nejedná se přitom pouze o pomníky a pamětní desky. Podobně je tomu i v případě významných osobností, jejichž působení dnes připomínají více či méně nápadné monumenty, s jejichž pomocí lze odvyprávět příběhy spojené s jejich působením. V prosinci roku 2005 vydalo vedení města souhlas k realizaci projektu Sochy pro Brno, díky němuž se

okruh těchto sochařských připomínek dále rozrůstá. V roce 2016 byl odhalen Památník Janu Skácelovi, který je zatím posledním výstupem této dlouhodobé strategie. Výběr děl zařazených do tohoto průvodce byl proveden tak, aby s jejich pomocí představil město a jeho instituce nejen návštěvníkům, ale i jeho obyvatelům, a to jak skrze díla emblematická, tak ta neprávem opomíjená.

Kašna Parnas

a křesťanství, uvnitř prohlubně stojí postava Herkula, který drží trojhlavého psa Kerbera, strážce podsvětí. Po stranách jeskyně se nacházejí tři figury zastupující Řecko, Persii a Babylonii. Hora Parnas, jež se nachází u řeckého města Delfy, byla podle řecké mytologie místem zasvěceným bohu Apollonovi, které obývaly mýzy. Traduje se, že název kašny vznikl na základě špatného výkladu, kdy byla triumfující Evropa zaměněna za postavu Apollona a personifikace starověkých říší za mýzy.

A photograph of the ornate facade of a Gothic church, featuring intricate stone carvings, statues, and a large central rose window. The image is labeled with the number '2' in the top left corner.

Portál Staré radnice

korunuje alegorie spravedlnosti s typickými atributy, mečem a váhami, která je však mladší variantou originálu z roku 1660. Uvádající fiála nad sochou Spravedlnosti není dílem zlomyslnosti sochaře, ale projevem pozdní fáze slohu inspirované organickými formami a přírodními motivy.

Radnická 8

KURT GEBAUER (ZHOTOVENÍ 2006–2007, OSAZENO 2008)

Socha věnovaná W. A. Mozartovi

Když v říjnu 1767 vypukla ve Vídni epidemie černých neštovic, obával se otec Leopold Mozart nákazy svých dětí, a proto s nimi odcestoval na Moravu. Malý skladatel se sice nákaze nakonec nevyhnul – léčení absolvoval v Olomouci –, ale rychle se zotavoval a Vánoce a Nový rok už rodina strávila v Brně, kde tehdy jedenáctiletý Mozart se svou sestrou Nannerl 30. prosince koncertoval v prostorách dnešního divadla Reduta. Když byl v závěru 2005 Radou města Brna odsouhlasen záměr připomínat

významné osobnosti spojené s městem formou výtvarných realizací, první volba padla právě na W. A. Mozarta. Ze soutěže vypsané v roce 2006 vzešel vítězný návrh pražského sochaře a vysokoškolského pedagoga Kurta Gebauera, který plastiku věnovanou skladateli ztvárnil jako dětskou postavu s dospělou tváří balancující na klavichordu, který jako by se sesouval z pětímetrového soklu. Tragický rozměr života hudebního génia akcentuje také chybějící andělské křídlo.

JAROSLAV RŮNA (ZHOTOVENÍ 2015)

Odvaha / Jošt Lucemburský

Umístěním monumentální jezdecké sochy do prostoru před Místodržitelským palácem byla v roce 2015 završena rekonstrukce Moravského náměstí, která byla provedena dle projektu brněnského architekta Petra Hruší. Socha symbolizující odvahu, jejímž autorem je pražský sochař Jaroslav Růna, doplňuje trojici prvků, kterými chtěl architekt připomenout tzv. čtyři kardinální ctnosti, jimiž musí dle Platóna disponovat správné vedení města. Mimo statečnost se jedná o opatrnost (zastoupená modelem města

zachycujícím jeho podobu v roce 1645, kdy se ubránilo před Švédy), spravedlnost (plastika Maria Kotrby znázorňující postavu, jež bere spravedlnost do svých rukou) a umírněnost (symbolizovaná fontánou). Rozporuplné reakce veřejnosti vyvolala skutečnost, že odvaha je personifikována postavou moravského markraběte Jošta Lucemburského, který na Moravě vedl mezi roky 1381 až 1405 vleklou válku o moc se svým bratrem Prokopem.

MARIUS KOTRBA (OSAZENÍ 2010)

Spravedlnost

Socha je umístěna před Nejvyšším správním soudem na Moravském náměstí od roku 2010. Tvoří jednu ze čtyř dominant (Spravedlnost, Odvaha, Mírnost a Prozíravost), jejichž prostřednictvím zamýšlel architekt Petr Hruša urbanisticky sjednotit prostor Moravského náměstí. Bronzová socha představuje muže zvedajícího těžký kvádř. Je zamyšlením nad tíhou a zápasem

o spravedlnost, která má udržovat ve společnosti rovnováhu. Pro vyjádření námětu našel autor atribuci v podobě těžkého břemene nadlehčovaného proudem vody.

Moravské náměstí

OLDŘICH RUJBR, PETR KAMENÍK (OSAZENÍ 2010)

Multifunkční hodinový stroj (Brněnský orloj)

Dílo je vyrobené z černé leštěné žuly a na náměstí Svobody se tyčí od roku 2010. Unikátní objekt je vysoký téměř šest metrů a svým tvarem má evokovat gigantický náboj. Podle autorů jde o připomínku hrdinné obrany města před švédským vojskem během třicetileté války. Samotný hodinový stroj je umístěn ve dvou nejvyšších otáčejících se segmentech stroje. I přesto,

že je hned vedle umístěn návod, jak z něj zjistit přesný čas, je to poměrně obtížné. S jistotou se dá ovšem poznat, že se blíží jedenáctá dopoledne. V tuto hodinu je totiž možné v jednom ze čtyř otvorů na obvodu zachytit skleněnou kuličku. Při zvláštních příležitostech vydává stroj kuličky každou hodinu.

náměstí Svobody

JAN ŠEBÁNEK (OSAZENÍ 2020)

Socha věnovaná páteru M. Středovi

Roku 2017 vyhlásila Rada města Brna veřejnou výtvarnou soutěž o návrh na ztvárnění sochy pátera Martina Středy. Tuto soutěž vyhrál se svým návrhem Jan Šebánek z Fakulty architektury VUT. Strohost, střidmost, symbolika. Tři S charakterizují vítězný návrh sochy. Páter Martin Středa je pochován v kryptě kostela Nanebevzetí Panny Marie, kde působil. A právě před tímto kostelem na křižovatce Jezuitské a Beethovenovy ulice čtyřmetrová bronzová socha stojí. Je osaze-

na na podstavci z probarveného betonu, ve kterém je zapuštěna dělová koule. V horní části podstavce jsou po celém obvodu uvedeny dva citáty pátera Středy. Postava je otočená směrem ke kostelu sv. Jakuba, kde je pochován plukovník Jean-Louis Raduit de Souches. Velitel obrany města byl blízkým přítelem pátera Středy a během bojů si k němu údajně chodil pro radu. Memento Martina Středy se řadí po bok dalších soch vzniklých v rámci projektu Sochy pro Brno.

VÁCLAV SIGURSON KOSTOHRYZ (OSAZENÍ 2019)

Adam Čekač

Tradiční místo „pod hodinami“ na České, kde si Brňané dávají sraz, prošlo nepatrnou úpravou, která však má velký význam. Díky ní, totiž, na České pod hodinami, nebudete už nikdy čekat sami. Hodiny opravil hodinář Jan Kopřiva, autorem bronzové plastiky Adam Čekač, která je nejmenší brněnskou sochou, je sochař Václav Sigurson Kostohryz. Plastika je vysoká 20 cm a je patinována tak, aby barevně odpovídala kalichu nad hodinami. Je drobná záměrně. Autor nechtěl vytvořit nic dominantního.

Lidé si ji všimnou, až když budou dlouho čekat pod hodinami nebo když budou hodně vnímaví pozorovatelé. Socha představuje muže, který čeká na svoji přítelkyni. Bronzová plastika je vytvořena metodou ztraceného vosku, kdy se vymodelovaný voskový model odlévá ve slévárně jako jediný originál. Autor ji vytvořil z vlastních finančních zdrojů a vlastníkům hodin, brněnské diecézi Církve československé husitské, ji nabídl k bezplatnému zapůjčení.

OLDŘICH MORYS, JAROSLAV SEDLÁK (OSAZENÍ 2020)

Socha věnovaná architektu A. Loosovi

Dílo je pojato jako rozložená betonová sochařská forma náhrobku brněnského rodáka, architekta A. Loose, situovaného na vídeňském ústředním hřbitově. Náhrobek ve Vídni ve tvaru žulového kvádrů si architekt před svou smrtí sám navrhl. Hlavní ideou díla sochaře O. Moryse a architekta J. Sedláka bylo vytvoření negativu (otisku) místa Loosova posledního odpočinku pro lokalitu, v níž se narodil, vyrůstal a která jej do značné míry formovala. Náhrobek ve Vídni a jeho forma v Brně tak symbolicky

obě místa propojují. Konceptuální dílo svoji vnitřní skladbou zároveň rafinovaně odkazuje k Loosovu unikátnímu principu řešení obytného prostoru – tzv. Raumplanu. Onyxové prvky – nápis Adolf Loos a deska ve spodní vnitřní části objektu jsou po setmění osvětleny a představují výrazný akcent celé kompozice. Socha je zároveň interaktivní – svým rozložením do čtyř proporčně příznivě komponovaných modulů se stává místem vybízejícím k netradičnímu posezení.

DANIEL VÁCLAVÍK (OSAZENÍ 2014)

Památník holocaustu

Dílo je věnováno obětem nacistické rasové perzekuce – brněnským Židům a Romům, kteří za druhé světové války zahynuli v koncentračních táborech. Nosným prvkem je krychle o hraně 3,14 m, vznášející se nad vodní hladinou. Do nekonečna ubíhající Ludolfovo číslo evokuje neustále se v dějinách opakující utrpení. Po stěnách krychle stéká vodní závoj, který je symbolem očištění a odpuštění a zároveň vytváří zrcadlovou plochu na povrchu objektu. Na dně mělkého bazénu je pod hladinou

vody vyzlaceno motto „Nezapomeňme“ v českém, hebrejském a romském jazyce, symbol šesticípé židovské hvězdy, Ašókovy čakry a pietní nápis: Z úcty k Židům a Romům zavražděným a odvlečeným z Brna do koncentračních táborů v letech 1939–1945. Všem obětem nacistické rasové perzekuce.

TOMÁŠ MEDEK (ZHOTOVENÍ 2008)

Pocta Edisonovi

Nerezová plastika Pocta Edisonovi je druhou realizací, která vznikla v rámci projektu Sochy pro Brno, jehož cílem je připomenutí významných osobností spojených s městem. Brněnský sochař a vysokoškolský pedagog Tomáš Medek při tvorbě sousoší využil opakovaného motivu žárovky, která je připomínkou, že dnešní Mahenovo divadlo, jehož provoz byl zahájen v roce 1882, bylo prvním elektrifikovaným divadlem v Evropě. Slavný

vynálezce Thomas Alva Edison se sice v Brně zastavil, až v září roku 1911, aby si práci své firmy prohlédl, ale s výsledkem byl údajně velmi spokojen. Téma technologického pokroku odráží i postupy, které autor využil k přípravě sousoší – 3D modelování a 3D tisk –, z nichž vychází také spleť struktura polygonální sítě, jež toto dílo charakterizuje.

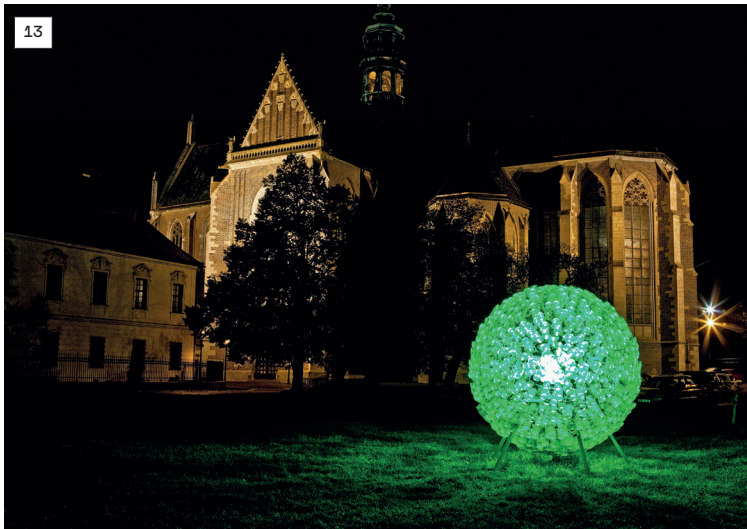

JÍŘÍ SOBOTKA (ZHOTOVENÍ 2016)

Památník básníka Jana Skácela

Památník věnovaný brněnskému básníkovi Janu Skácelovi (1922–1989) vzešel ze soutěže, kterou vypsal v roce 2015 Magistrát města Brna. Hodnoceno bylo celkem 44 projektů, z nichž byl k realizaci doporučen návrh brněnského sochaře Jiřího Sobotky, který plastiku pojal jako velkoformátový stylizovaný portrét básníka, jehož tvar je vymodelován pomocí čtyř a půl tisíce k sobě svařených nerezových trubek. Plastika byla slavnostně

odhalena v říjnu 2016. Verše Jana Skácela zdobí od roku 2006 také malou a velkou kašnu na náměstí Svobody.

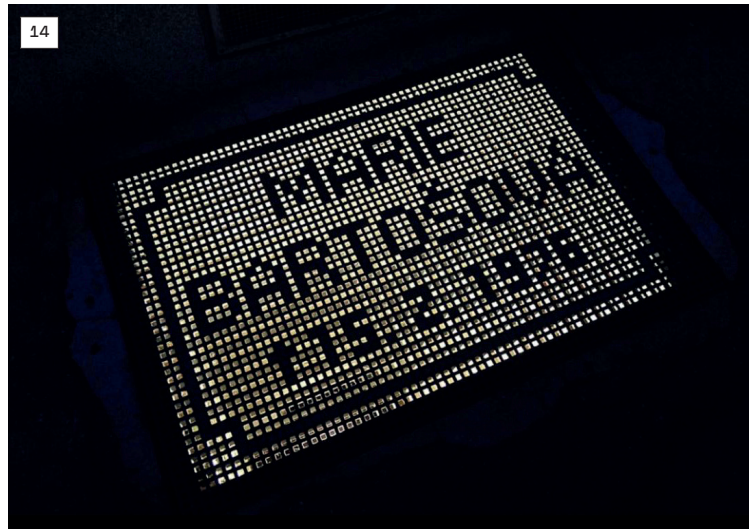
NATALIE CHALCARZOVÁ, SPOL. VÁCLAV KOČIÁN (ZHOTOVENÍ 2013)

Pulihrášek

Sezónní instalace Pulihrášek je vítězným návrhem, jenž vzešel ze studentské soutěže na výtvarné zpracování staršího typu půllitru, kterou v roce 2013 vypsal pivovar Starobrna při příležitosti představení nového pivního skla. Kromě toho, že se autorům podařilo naplnit podmínky výzvy – zrecyklovat staré sklenice a oživit veřejné prostranství – instalace,

kteřá se ve večerních hodinách během letních měsíců rozzáří zelenou barvou, navíc upozorňuje na působení zakladatele moderní genetiky Johanna Gregora Mendela v přilehlém augustiniánském klášteře, kde v letech 1856–1863 prováděl své proslulé pokusy s křížením hrachu.

Mendlovo náměstí

JIŘÍ ČERNICKÝ (ZHOTOVENÍ 2013)

Zmizení Marie Bartošové v brněnském podzemí

Nenápadný litinový rošt, jež Jiří Černický v rámci přehlídky Brno Art Open 2013 instaloval do chodníku v Pekařské ulici, je připomínkou absurdní tragédie, která se zde odehrála v roce 1976, když se pod mužem stojícím na tramvajové zastávce propadl nástupní ostrůvek do dutiny vyplavené vodou. Marii Bartošovou, která přispěchala tonoucímu muži na pomoc,

strhl proud a zmizela v nánosů bahna. Přestože se její tělo doposud nepodařilo najít, byla po desíti letech prohlášena za mrtvou. Tragická smrt Marie Bartošové, na niž zde upozorňuje i pamětní deska, měla vliv na to, že se z obav před opakováním podobné události začalo se systematickým průzkumem rozsáhlé sítě brněnského podzemí.

Pekařská 64

15

OLBRAM ZOUBEK (ZHOOTOVENÍ 1964, OSAZENO 1967)

Ptáci

Betonová plastika znázorňující stylizované figury ptáků byla pořízena jako součást komplexního řešení výtvarné výzdoby mezinárodního hotelu Continental (Zdeněk Řihák a kol., 1961–1964), který patří k vrcholným příkladům bruselského stylu a jehož vznik souvisí s obnovením provozu brněnského výstaviště v 2. polovině 50. let. Hotel byl postaven

na parcele, kde dříve stávalo kamenictví provozované Adolfem Loosem st. a po jeho smrti v roce 1879 vdovou Marií. Rodiště sochařova syna, světoznámého architekta Adolfa Loose (1870–1933), dnes připomíná pamětní deska osazená na pilíři před vstupem, kterou v roce 1968 zhotovil sochař Jiří Marek.

16

JIŘÍ MAREK (ZHOOTOVENÍ 1982, OSAZENO 1993)

Liška Bystrouška

Umístění bronzové plastiky inspirované slavnou operou Leoše Janáčka do blízkosti někdejší varhanické školy v zahradním domku, kde skladatel v letech 1910 až 1928 žil, není náhodné. Právě proto může překvapit informace, že dílo bylo původně navrženo pro nerealizovanou část brněnského sídliště Kohoutovice, jehož ústředním libretem je téma hudby,

kterému jsou dodnes podřízeny jak názvy ulic, tak náměty sochařské výzdoby, jež se nachází v exteriéru. Adekvátní místo pro plastiku bylo nalezeno až v roce 1993, tedy s téměř desetiletým zpožděním od vyhotovení modelu. Díky svému netradičnímu pojetí jako by dílo přímo vybízelo k častým vandalským útokům.

VÁCLAV HÝNEK MACH (ZHOOTOVĚNÍ 1923)

Atlanti

Václav Hynek Mach je nejvýraznější osobností brněnského meziválečného sochařství, které našlo své uplatnění v architektuře. Přestože byla pozice monumentálního umění v období bezozdobného funkcionalismu značně oslabena, není rozsah Machovy tvorby ani zdaleka zanedbatelný. K jeho hlavním spolupracovníkům patřili brněňští architekti Vladimír Fišer a Jindřich Kumpošt, který Macha pověřil řešením průčelí budovy Okresní nemocenské pokladny na nároží Nerudovy a Zahradníkovy ulice. Celý blok dnešní polikliniky je pozoruhodným dílem

jednoho autora – v roce 1928 byl k budově podle Kumpoštova návrhu přistavěn ještě trakt s klinikami a chirurgickým oddělením, který už je ale na rozdíl od sousední nemocenské pojišťovny čistě funkcionalistický. Velkoryse pojedené průčelí dotvořil sochař sedmi figurami atlantů, které spočívají na svazkových pilířích rámujičích vstup. Sestrou V. H. Macha byla organizátorka spolkového života a jednatelka Ženského vzdělávacího spolku Vesna Eliška Machová (1858–1926).

ANTONÍN BŘENEK (ZHOOTOVĚNÍ 1892)

Obchod a Tolerance

Alegorické ženské postavy znázorňující Obchod a Toleranci původně tvořily součást pomníku Josefa II., který se do roku 1919 nacházel v parku před budovou Německého domu na dnešním Moravském náměstí. Monument byl slavnostně odhalen v roce 1892, po vyhlášení samostatného Československa byl ale jako symbol německé kultury stržen a rozebrán českými vlastenci. Poškozená socha Josefa II. byla v roce 1947 nalezena zakopaná v prostoru jatek na Křenové ulici, v roce 1988 byla umístěna

do parku v areálu Psychiatrické léčebny v Černovicích. Sochy Obchodu a Tolerance do roku 2003 dotvářely park v Denišových sadech, poté byly přesunuty na své současné místo. Atributy Obchodu jsou kotva a svítek látky; alegorická postava Tolerance drží hořící pochoděň a štít opatřený nápisem „concordia religionum“, který upomíná na Toleranční patent, jehož vydáním v roce 1781 zajistil Josef II. náboženský smír.

SYLVA LACINOVÁ (ZHOOTOVENÍ 1957)

Medvědi

Dvě sousoší hrajících si medvídat, která se od roku 2016 nacházejí ve spodní části travnaté plochy přiléhající k plaveckému bazénu na Kraví hoře, byla na své stávající místo přemístěna z areálu mateřské školy v Tučkově ulici, kde tvořila součást vodních prvků. Přestože jejich vznik časově spadá do období socialistického realismu, sochařka Sylva Lacinová nepřistoupila na dogma nového slohu a na místo propagace komunistické ideologie

zvolila nepolitický námět bližší dětskému divákovi. Návštěva sousoší s patinou, již získalo během půl století dětských her, skýtá jeden z nejkrásnějších panoramatických výhledů na město.

ANTONÍN ŠIRŮČEK (ZHOOTOVENÍ 1961)

Lovec sobů

Figurální plastika zachycující lovce sobů v dramatickém pohybu byla pořízena jako doplněk řešení Pavilonu Anthropos provozovaného Moravským zemským muzeem, jehož výstavní činnost je věnována dějinám nejstaršího osídlení na Moravě. Ústředním bodem expozice je 3,5 metru vysoká figura mamuta z roku 1963. O první rekonstrukci podoby mamuta v životní velikosti se ale zasloužil již paleontolog Karel Absolon ve 20. letech, výrobu tehdy

zapltil podnikatel Tomáš Baťa a pravěké zvíře se stalo hlavním tahákem expozice Člověk a jeho rod představené na Výstavě soudobé kultury v roce 1928, k jejíž příležitosti bylo zbudováno i brněnské výstaviště. „Dnes, kam se přijde, je Baťa. To jsem zkusil nedávno na výstavě v Brně. Ukazují mi, že je jakési hovado 30 000 let staré a na tom – Baťa,“ měl údajně prohlásit prezident Masaryk 24. června 1928 ve Zlíně.

VINCENC MAKOVSKÝ, SPOL. ANTONÍN KURIAL, BOHUSLAV FUCHS (ZHOTOVENÍ 1955)

Památník vítězství Rudé armády nad fašismem

Autorem monumentálního památníku připomínajícího osvobození Brna Rudou armádou v dubnu 1945 je sochař a pedagog Vincenc Makovský. Přestože výška realizace dosahuje impozantních dvanácti metrů, figura neozbrojeného vojáka dávajícího pokyn k zastavení palby nepůsobí nijak hrozivě. Realizace vzešla ze soutěže vypsané v závěru roku 1952, jejímž úkolem bylo také zakomponování soklu pořízeného již v roce 1948, jehož autorem byl architekt Antonín Kurial. Makovský sice soutěž neobeslal,

protože ale nebyl z 32 zaslaných návrhů nakonec žádný vybrán k realizaci, komise ho vyzvala k účasti na druhém kole, v němž spolu s architektem Bohuslavem Fuchsem zvítězili. Výsledné dílo bylo slavnostně odhaleno v den desátého výročí osvobození města od fašismu.

VINCENC MAKOVSKÝ (ZHOTOVENÍ 1958)

Nový věk

Přestože bronzové sousoší Nový věk vítá již déle než půl století návštěvníky brněnského výstaviště, bylo původně pořízeno pro československý pavilon na světové výstavě EXPO 1958 v Bruselu, jenž získal řadu ocenění. Po skončení akce bylo dílo přesunuto do Brna, kde našlo své trvalé umístění před hlavní branou areálu brněnského výstaviště, jehož provoz byl obnoven v roce 1955 v souvislosti s konáním 1. výstavy československého strojírenství, která odstartovala dlouhou

tradici brněnských strojírenských veletrhů. Druhý odlietek sousoší byl v roce 1973 umístěn před budovu Národního shromáždění v Praze na Václavském náměstí. Formálním ztvárněním spadá dílo ještě do pozdní fáze socialistického realismu, ústřední výjev tvoří paprsky slunce symbolizující nový svět, které dopadají na alegorii zemědělství v podobě ženy držící mísu s ovocem a na mužskou postavu zastupující vědu.

JIŘÍ MAREK, FRANTIŠEK CHMELAŘ (ZHOVENÍ 1975)

Památník vítězství nad fašismem

Práce na památníku, který byl v roce 1976 odhalen v areálu Kounicových kolejí, byly zahájeny z iniciativy Národního výboru města Brna již v roce 1974. Na výtvarném řešení se kromě sochaře Jiřího Marka a Františka Chmelaře, který je autorem grafické úpravy textu obsahujícího názvy bojišť druhé světové války a nacistických koncentračních táborů, podíleli také architekti Jaroslav Hlavsa, Jaroslav Ryška a Antonín Hladík. O výstavbu budovy se zasloužil hrabě Robert Václav Kounic,

autorem projektu byl architekt a pedagog Karel Hugo Kepka. Koleje byly využívány jako ubytovací zařízení pro vysokoškolské studenty mezi roky 1923 až 1939, poté byly zabrány gestapem a sloužily jako věznice, kudy prošlo téměř 35 000 osob a byly odsud vypravovány transporty do koncentračních táborů. V průběhu války zde bylo popraveno až 800 vězňů. K opětovnému předání kolejí pro ubytovací účely došlo brzy po skončení války, 13. listopadu 1945.

LADISLAV MARTÍNEK, SPOL. JIŘÍ AUERMÜLLER (ZHOVENÍ 1967)

Památník založení dělnického hnutí

V roce 1967 byl dokončen monumentální betonový památník umístěný na temeni Bílé hory nad Juliánovem, který nahradil starší jednoduchý pomník. Z vrcholu tzv. Bilendy, jejíž jméno je patrně odvozeno od vápencového podloží kopce, je vynikající výhled na město a na místě je dodnes patrné, že německá armáda této výhody využila za druhé světové války k vybudování vojenských pozorovatelů. Mezi lety 1951 až 1992 nesl kopec oficiální název Hybešova hora. Jméno

dostal podle brněnského sociálního demokrata Josefa Hybeše, který v Brně na konci devatenáctého století organizoval stávkou textilních dělníků, z nichž největší proběhla v roce 1893 právě na Bílé hoře. Koncem 80. let zhotovil Miloš Axman sochu Josefa Hybeše pro park Lužánky, která byla odstraněna již v roce 1990 jako politicky nevyhovující.

ČESTMÍR KAFKA, SPOL. VIKTOR RUDIŠ (ZHOOTOVENÍ 1966–1967)

Dekoratивní stěna z betonových prefabrikátů

Výstavba sídliště Lesná (1962–1970) navrženého pro 20 000 obyvatel byla ve své době největší investiční akcí nejen v Brně, ale i v celém poválečném Československu. Hlavním architektem byl František Zounek, zaměstnanec brněnského Stavoprojektu, který se zabýval typizací bytového fondu. Lesnou dnes zdobí téměř tři desítky výtvarných děl v exteriéru. Zásahu na jejich pořízení má další

z architektů sídliště, Viktor Rudiš, který v polovině 60. let oslovil s nabídkou spolupráce spřízněné výtvarníky. Pro Lesnou typickým prvkem se stala série výtvarně pojedených zidek, jejichž úkolem bylo nejen oživení veřejného prostranství, ale i praktické oddělení dětských hřišť od okolního prostoru. Díky svému nadčasovému urbanistickému řešení bylo sídliště navrženo na městskou památkovou zónu.

sídliště Lesná, Arbesova

DALIBOR CHATRNÝ (ZHOOTOVENÍ 1982)

Družice / Pět segmentů kruhu

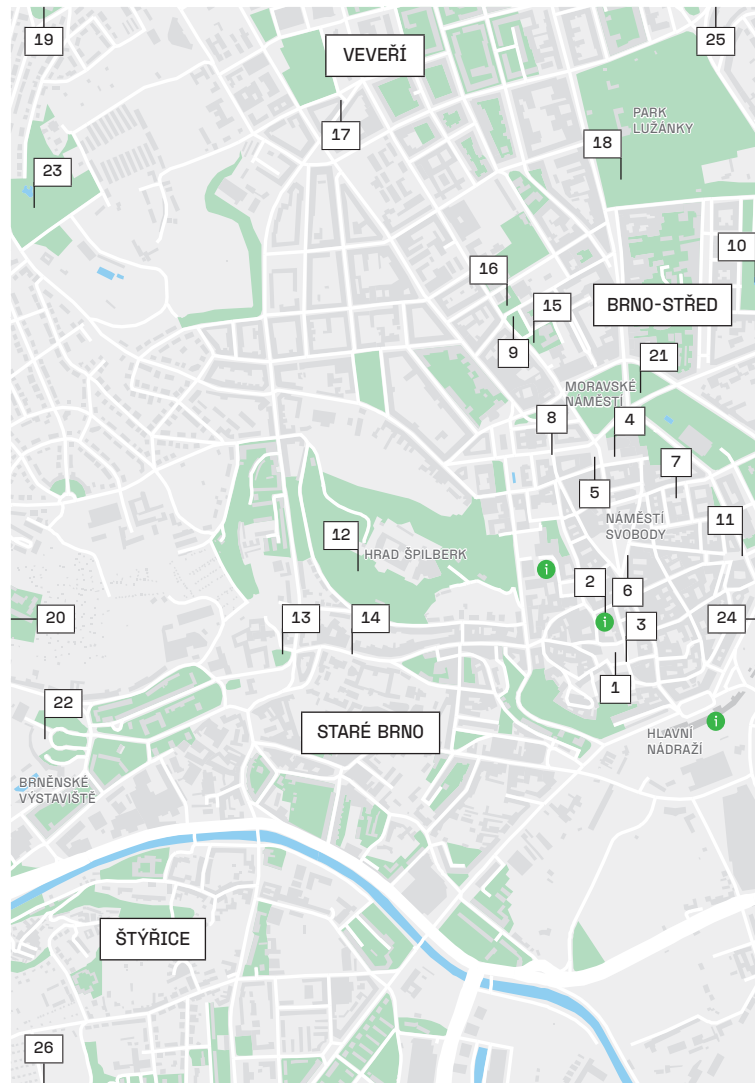
Monumentální dílo konceptuálního umělce Dalibora Chatrného tvoří pět betonových disků, které jako by se po pádu z výšky svou tíhou zabořily do měkké podložky. Ve skutečnosti výroba objektů probíhala přímo na místě za pomoci dřevěného bednění a techniky litého betonu. Současný oranžový nátěr respektuje původní barevnost odpovídající modelu. Téma vesmírných těles nebylo zvoleno

náhodně. Výtvarná díla plánovaná pro sousední obytný soubor Kamenný vrch byla také podřízena jednotnému motivu vesmíru, k jejich realizaci však již z časových důvodů nedošlo – povinnost investovat do výtvarného umění v rámci bytové výstavby zanikla s pádem komunismu těsně po roce 1989.

sídliště Starý Liskovec, mezi ul. Labská a Oderská

01	Kašna Parnas
02	Portál Staré radnice
03	Socha věnovaná Mozartovi
04	Odvaha / Jošt Lucemburský
05	Spravedlnost
06	Multifunkční hodinový stroj (Brněnský orloj)
07	Socha věnovaná páteru M. Středovi
08	Adam Čekač
09	Socha věnovaná architektu A. Loosovi
10	Památník holocaustu
11	Pocta Edisonovi
12	Památník básníka Jana Skácela
13	Pulihrášek
14	Zmizení Marie Bartošové v brněnském podzemí
15	Ptáci
16	Liška Bystrouška
17	Atlanti
18	Obchod a Tolerance
19	Medvědi
20	Lovec sobů

21	Památník vítězství Rudé armády nad fašismem
22	Nový věk
23	Památník vítězství nad fašismem
24	Památník založení dělnického hnutí
25	Dekoratивní stěna z betonových prefabrikátů
26	Družice / Pět segmentů kruhu

GO TO BRNO.cz

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČRBRNĚNSKO
destinační společnostjiho^omoravský kraj

koncepte a text: TIC BRNO, p.o.

titulka: Pocket media, s.r.o.

foto: Pocket media s.r.o.,
Pavel Gabzdyl, Michaela Dvořáková,
TIC BRNO – M. Růžička, Kamil Till,
Františka UříčářováTIC BRNO, p.o. finančně podporuje
statutární město Brno.Realizováno ve spolupráci s DMO
Brněnsko za přispění prostředků
státního rozpočtu České republiky
z programu Ministerstva pro místní
rozvoj a Jihomoravského kraje.

1. vydání 2018, dotisk 2020

www.destinace-brnensko.czwww.ticbrno.czwww.gotobrnno.cz